එපික් රංග ශෛලිය හා දයානන්ද ගුණවර්ධන

කුසුම් හේරත්

දේශීය නාට්‍ය ඉතිහාසය අධ්‍යයනය කරන කල්හි අපට අනන්‍ය නාට්‍ය සම්ප්‍රදායයන් කිහිපයක් ම හඳුනාගත හැකි ය. එසේ ම, කලින් කල වෙනස්කම්වලට භාජනය වෙමින් පැමිණි සිංහල නාට්‍ය කලාව කෙරෙහි පෙරදිග මෙන් ම අපරදිග රංග සම්ප්‍රදායයන්ගේ ආභාසය ලැබී ඇත. නූතන යුගය වන විට දේශීය නාට්‍ය කලාව නගාසිටුවීමට හා එහි වර්ධනයට පුරෝගාමී මෙහෙවර සිදුකළ නාට්‍යවේදීන් කිහිප දෙනෙකු ම අපට හඳුනාගත හැකි ය. ඔවුහු තම තමන්ට අනන්‍ය ලෙස සාම්ප්‍රදායික දේශීය නාට්‍ය මෙන් ම විශ්ව නාට්‍ය සම්ප්‍රදායයන්ගේ ආභාසයෙන් නාට්‍ය නිෂ්පාදනයට පෙලඹුණු අතර ඒ මගින් විශේෂතා ද පළ කළහ. එබඳු එක් නාට්‍යකරුවකු වශයෙන් දයානන්ද ගුණවර්ධන සඳහන් කළ හැකි ය. ගුණවර්ධන වඩාත් ප්‍රකට වූයේ දේශීය ජන නාට්‍ය කලාව අගය කළ නාට්‍යවේදියෙකු වශයෙනි. එහෙත් ගුණවර්ධන බටහිර රංග ශෛලියක් වූ එපික් රංගය දේශීය නාට්‍ය ක්ෂේත්‍රයට හඳුන්වා දීමට උත්සාහ කළ, ඒ කෙරෙහි පුරෝගාමී වූ නාට්‍යවේදියා වූයේ ය.

එපික් රංග ශෛලිය ජර්මන් ජාතික අර්වින් පිස්කැටෝර් විසින් ආරම්භ කරන ලද රංග සම්ප්‍රදායයකි. පිස්කැටෝර්ගේ සමකාලිනයකු වූ බර්ටෝල්ට් බ්‍රෙෂ්ට් පූර්වෝක්ත සම්ප්‍රදායය වඩා වර්ධනය කළේ ය. එහි ආකෘතිය එවකට පැවති ඇරිස්ටෝටලියානු රංග සම්ප්‍රදායට වඩා බෙහෙවින් ම වෙනස් විය. මෙම රංග සම්ප්‍රදාය බිහිවීම කෙරෙහි මූලික වූ ප්‍රකට කරුණක් වූයේ පළමු ලෝක සංග්‍රාමය යි.

බටහිර රටවල ජන ජීවිතවල විනාශය කෙරෙහි බෙහෙවින් ම බලපෑ සමාජ සාධකයක් ලෙස පළමු ලෝක සංග්‍රාමය හැඳින්විය හැකි ය. එයින් ඇති වූ මහා මිනිස් සංහාරය මෙන් ම දේපළ

© කුසුම් හේරත්
සංස්. පූජ්‍ය කොල්ලුපිටියේ මහින්ද සංඝරක්ඛිත හිමි, ආර්. එම්. ඩබ්. රාජපක්ෂ, ඉන්ද්‍රා දසනායක, [illegible]
මානව ශාස්ත්‍ර පීඨ සංග්‍රහය, 5 කලාපය, 2008, මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.